

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 43803

гр. София, 07.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

като разглежда докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20231110157327 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба от ЗД „****“ АД против ***.

С разпореждане № 129911/19.10.2023 г. съдът е разпоредил препис от исковата молба и приложенията към нея да се изпратят за отговор на ответника.

В срока по чл.131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор, в който освен становище по предявените искове е направено искане за изпращане на делото по подсъдност на РС – Елин Пелин на основание чл.108, ал.2 ГПК, тъй като местопроизшествието на настъпило в района на подразделението в община Елин Пелин.

Настоящият съд намира възражението на ответника за основателно.

Съгласно разпоредбата на чл.108, ал.2, изр.2-ро ГПК исковете срещу Държавата и държавни учреждения, включително поделения или клонове на последните, се предявяват пред съда, в чийто район е възникнало правоотношението, от което произтича спора. Нормата на чл. 108, ал. 2 ГПК е специална спрямо общата местна подсъдност по чл. 105 от ГПК и съдът следи служебно за нейното спазване по аргумент от чл. 119, ал.3 ГПК.

Действително, с разпоредбата на чл.115 ГПК е предвидена изборна подсъдност, даваща възможност на ищеца по предявени искове за вреди от непозволено увреждане, да сезира с такива претенции и съда по местоизвършването на деянието. Следва да се има предвид, че подсъдността по чл.115 ГПК е специална спрямо общата подсъдност на исковете срещу държавни учреждения по чл. 108 ГПК, доколкото касае само предметно посочените в чл. 115 искове, а подсъдността по чл. 108 ГПК касае всички други, за които няма специално уреждане според техния предмет */в този смисъл е определение № 2702/07.12.2020г. по в.ч.гр.д.№3873/2020г по описа на САС./*

Съгласно разпоредба на 115, ал.2 ГПК, /ДВ, бр. 86 от 2017 г., изм. - ДВ, бр. 65 от 2018 г., в сила от 07.08.2018 г./, исковете за обезщетение по Кодекса за застраховането на увреденото лице срещу застраховател, Гаранционния фонд и Националното бюро на българските автомобилни застрахователи се предявяват пред съда, в чийто район към момента на настъпване на застрахователното събитие се намира настоящият или постоянният адрес на ищеца, неговото седалище, или по местонастъпване на застрахователното събитие. По приложението на разпоредбата на чл. 115, ал. 2 ГПК в

редакцията от ДВ бр. 65/2018 г., в сила от 07.08.2018 г., е създадена практика на ВКС, обективизирана в *определение № 536 от 31.12.2018 г. по ч. т. д. № 2917/2018 г. на ВКС, I т.о. и др.*, съгласно която законодателят е предвидил особени правила относно местната подсъдност на споровете по искове за обезщетения на увреденото лице по Кодекса за застраховане, изключваща общата подсъдност по чл. 108, ал. 1, изр. 1 ГПК, според която исковете срещу ответник - юридическо лице се предявяват по неговото седалище. В рамките на тази специална местна подсъдност са регламентирани алтернативни възможности за предявяване на иска от увреденото лице пред местно компетентен съд измежду изброените в чл. 115, ал. 2 ГПК - съдът, в чийто район към момента на настъпване на застрахователното събитие се намира настоящият/постоянният адрес или седалището на ищеца, или съдът по местонастъпване на застрахователното събитие, като правото на избор принадлежи на ищеца. В случая горната е неприложима, тъй като се касае за иск, който не е предявен от увреденото лице и не е срещу посочените в тази хипотеза ответници. Както приема и ВКС в *определение №87/21.02.2020г. по ч.т.д.№2870/2019г.*, I т.о., от систематичното място на нормата на чл. 115, ал. 2 ГПК и от нейното съдържание, се извежда, че е приложима при следния фактически състав: непозволено увреждане, с оглед, на който е уредена възможността на увреденото лице да предяви иск срещу застрахователя на деликвента за обезщетяване на вредите при преференциално определена местна подсъдност - по неговото местоживееие, респ. по местоосъществяване на ПТП. Когато се претендира обезщетение по щета, свързана с изпълнението на застрахователен договор от страна по него по осъществено застрахователно събитие, то не е налице непозволено увреждане, независимо че застрахователното събитие може да бъде реализирано и като ПТП.

Предвид горното в случая е приложима подсъдността по чл. 108, ал.2 ГПК, доколкото АПИ е държавно учреждение, има подразделение в гр.Елин Пелин, в района на който е настъпило процесното ПТП. Ищецът като застраховател няма право да се възползва от изборната подсъдност по чл. 115, ал.2 ГПК, поради което възражението на ответника е основателно и делото следва да бъде прекратено и изпратено на РС-Елин Пелин по подсъдност */в тази смисъл е и определение от 10.06.2021 г., постановено по т.д.№ 536/2021 г. по описа на Софийски градски съд/*.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№ 57327/2023 г. по описа на Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 43-ти състав.

ИЗПРАЩА делото по подсъдност на Районен съд – гр.Елин Пелин.

Делото да се изпрати на Районен съд – гр.Елин Пелин незабавно след влизане в сила на настоящото определение.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от съобщаването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____